

KIADÓ-HIVATAL:

Kolozsvárt, Belkőzp-utca 33. szám.

HIRDETÉSI DIJAK:

Egy ☐ centiméternyi tér ára 4 kr. Gyárosok, kereskedők és iparosok árkedvezményben részesülnek. Reklam sora: 1 frt. Bélyegilleték minden hirdetés után 30 kr.

Nyilvántartási díjak:

garmond sora után 20 kr. fizetendő.

Belmagyar-utca 47-dik szám, hová a lap szellemi részét illető közlemények czimzendők.

AZ „ELLENZÉK” ELŐFIZETÉSI DÍJA:

Égész évre 16 frt. vagy 32 korona. Negyed évre 4 frt. vagy 8 korona. Félévre 8 frt. vagy 16 korona. 1 óra 1 frt 50 kr. vagy 3 korona.

Egyes szám ára 5 kr. vagy 10 fillér.

Megjelenik mindennap, kivéve a vasár- és ünnepnapokat. Kéziratok nem adatnak vissza.

ELLENZÉK

Telefon-szám: 9.

POLITIKAI ÉS TARSADALMI NAPILAP.

Telefon-szám: 9.

Politika az utcán.

Wekerle és kabinete kétségkívül győződik, hogy találhatók az országban, melyek néhány nap óta az országban éltek, tehát az utcán folytak.

A kötelező polgári házasság, amelynek témája felett már annyi szó és tinta elfolyt, most már megszólaltatta az utcát is.

Ez is beállott — tényezőnek.

Az utca is hozzá fogott a politikához, még pedig az egyházpolitikai reformok azok a melyek az utcai politikuskokat is akciójába indították.

Most már öröme feltehető Wekerle és Szilágyi, mert sikerült nekik felbresszteni az — egyetemes közérdekű kérdést.

Az egyházpolitikai javaslatokat már nem csak a sajtó, a T. Ház és a szakbizottságok, hanem az — utca is tárgyalja.

És pedig tárgyalja a maga módja szerint.

Éljenez és abezugol, a mint a hangulat és a körülmények magokkal hozzák.

Az utca mindig a hangulat után indul és mindig vezetett magát valaki által.

A tárgyalás, mely az utcán foly, a lehető legváltozatosabb.

Ma azt találja, hogy a polgári házassági javaslat üdvös a tisztelt népnek és megjeljen azokat, a kik részese a javaslat megalkotásában.

Holnap már új hangulat támad. Valaki a tömegben beledob egy véleményét a forgatagba, a mely azt magyarázza, hogy a polgári házasság még sem olyan üdvös dolog, mint a minőnek látszik és nem Wekerle vagy Szilágyi Dezsőnek, hanem Apponyi grófnak van igaza.

Ma aztán megjeljen Wekerle és Szilágyi, holnap már Apponyinak éljen az abezugot kiált Wekerle, meg Szilágyi után.

Ilyen váltakozó szerencsénél tárgyalódik a kötelező házassági javaslat az — utcán.

Hogy mikép dönt felette a T. Ház oda benn, az ebben a pillanatban ép úgy nem tudható, mint a hogy azt nem lehet egyáltalán megmondani, hogy az utca tulajdonképpen Wekerle és Szilágyi vagy pedig Apponyi gróf mellett fog-e dönteni.

Ma úgy áll a kérdés, hogy a javaslat sorsa épp oly bizonytalan oda benn, a T. Házban mint oda künn az — utcán.

Danique az utca megmozdult és egyáltalán minden tényező mozgásban van, a mely e kérdés megoldásában bármely tért követel magának.

Mi csak azt kérjük: Szükség volt-e egyáltalán olyan reformpolitikába fogni, a mely annyira felzavarja még az emberi indulatokat is, hogy az utca is kénytelen legyen beleszólani?

Szükség volt-e különösen most megszólaltatni még a felekezeti indulatokat is, és ez uton megzavarni a nemzet békéjét — akkor, a mikor nem kisebb reform, mint a közigazgatás gyökeres átalakításának küszöbén áll a nemzet.

Mert nem éppen arra volt nagyobb szükség, hogy maga a közigazgatás elláttassék a fejlődés biztosítékával, s a nemzetnek megadassanak ama garanciák, melyek a közigazgatás hibás rendszeréből eredő bajokat megszüntetni vannak hivatva?

Nem-e arra kell vala törekednie teljes erejével a kormánynak, hogy az államépítés nagy munkájából azt a részt foglalja le magának, a mely a megkezdett reformnak a nemzeti érdek és tradícióknak megfelelő megoldását eredményeztetni?

Szerintünk ezzel még annak is elejét lehetett volna venni, hogy a nagy

politikába az utca is beleegyeződik, s ezzel a nemzet nyugalma és békéje alapjában felzavartassék.

Mert példák bizonyítják, hogy mikor az utca is megmozdul, akkor már nem a józanul fontolgató ész, hanem az indulatok veszik át a vezér szerepét, s az alkalmi hangulatok szülik meg a véleményeket és alkotják a meggyőződést.

Már pedig mi semmi olyan reformot nem tartunk szerencsés és hasznos kezdeményezésnek, a mely az utcát is akciójába lépésre készteti.

Az utca sorompóba lépése legtöbbször azt eredményezi, hogy a nemzeti érdekre különben kedvező politika is elveszti erejét és áldatlan harcra válik anyagává.

Éppen ez is bizonyítja, hogy Wekerle és kabinete legalább is rosszul választották meg az időt e reformhoz.

Az utca politikai nyilatkozataiból ezt a következtetést legalább levonhatják maguknak.

Politikai hír.

A valutarendezés keresztültelése. Az osztrák-magyar bank főtanácsa nagy fontosságot tulajdonít a valutarendezés keresztültelése ügyében, a mennyiben — mint egy előhírnöke az azon törvényjavaslatnak, melyet a két állam pénzügyminisztere a 200 millió frt-i államjegyeknek bevonása és megsemmisítésére vonatkozólag legközelebb a magyar, illetőleg az osztrák törvényhozás elé terjeszt, — késznek nyilatkozott a két pénzügyminiszterrel szerződést kötni az iránt, átvész a két állam pénzügyminiszterétől 20 koronáskorban kivert aranyat akként, hogy ez részben ezüst forintosokat, nagyrészt azonban bankjegyeket szolgáltasson, hogy a fizetési eszközökkel vonhasson be a két állam forgalmi kényszer alatt levő 200 millió frt-nyi fedezetlen államjegyet. Ezt a szerződés törvényszerű az osztrák-magyar bank főtanácsa minden részletében jóváhagyta és elfogadta. E szerződés lesz egyszerűen a két törvényhozás elé terjesztendő törvényjavaslatnak egy kiegészítő része.

A T. Ház.

Budapest, febr. 22.

A ház ma haragos hangulatban volt. Az ülés kezdetén mindjárt érezni lehetett, hogy az ülés légköre villanyossággal van telve, a melyből vihar keletkezik. A kik vihart jósoltak, azok nem csalódtak. A három napos csendet, ma zaj, lármá és izgalom váltotta fel.

Pedig szinte tíres ház előtt kezdődött a mai ülés. Először azt hitték, hogy mivel Szapáry nem beszél, nem is merül fel érdekes mozzanat. Szapáry ugyanis kitűreltette volt magát, hanem azért még is beszélt. És az ő beszéde alatt tört ki a vihar.

A vitát ma Reitter János kezdte. Minden kerülgetés nélkül, világosan megmondta, hogy midőn a közszabadságok tekintetében annyi a kívánnivaló, midőn anyagi helyzetünk sem éppen a legrosszabb: nem ismerheti el, hogy a házassági jog fenekes-től való elforgatása volna a legsürgősebb teendő. S ha az államrendezés munkájának ilyen felforgatott sorrendjében meg is nyugodnék, nem zárkozhatik el — ugymond — attól a ténnyel, hogy a reformmal a házasságot megfosztanák erkölcsi diszétől lassankint a népet elszoktatnák az egyházi házasságkötéstől, mely rájuk nézve csak újabb költségeket jelentene.

Ezután Hoitsy Pál beszélt. Hoitsy nem ellenzője ugyan a javaslatnak, de azért kemény csapásokat osztott a kormánynak.

Elfogadom — ugymond — a részletes tárgyalás alapján a törvényjavaslatot, de tiltakozom az ellen, hogy ennél is visszaéljenek a szabadelvűség jelszavával. Mert ez a jelszó valóságban bitangá lett. Ezzel a jelszóval teremtették meg a legsivárabb párturalmi zsarnok-rendszert, ezzel hozták be a protekciós vámrendszereket, ezzel váltották meg a regálét, mely valósággal kommuniztikus vagyonekbezást jelentett... Elfogadom a törvényjavaslatot, bár tudom, hogy nem a reform kedvéért terjesztették elő, hanem azért, hogy egy kórhadt ideál, fonnyadt szépségeit kendőzzék vele. Nem öntöm ki a

piszkos fürdővizet, csakhogy a gyermeket megmenthessem, de ha én a reformok kedvéért elfelejtem ellenzéki voltomat, felejtsek el önk is kormány-voltukat s ha elfogadták a javaslatokat — mondjanak le.

Polányi közbekiáltott:

— Majd inkább megfordítva...

Hoitsy pedig így fejezte be:

— A kormány nem az én kormányom, de a haza az én hazám s az ő ügyét nem engedhetem elbukni.

Hoitsy után a megtépett kormánypárti zászlót ismét meg kellett foltozni. Erre a munkára Csáky Albin gróf vállalkozott.

A gróf igen szellemes megjegyzéssel fogott beszédéhez:

— Nem polemizálok — mondá — a javaslat föltételei támogatásával, mert nem szeretek nyitott ajtókat betűzni. De nem polemizálok az egyház álláspontjával sem, mert nem szeretek zárt ajtókon kopogtatni.

A kormánypárton a megelégedés verőfényé suhant át.

— Ah sohajtott — Szász Károlyka — mért nem vagyok én olyan szellemes ember mint a kegyelmes ur.

Csáky azt válaszolta — immár nem tudni hányadszor — hogy mielőtt fejlődött a mai helyzet és miért kellett így fejlődni. Beszéde nem adott alkalmat pártja tüntetésére, hanem azért az a kitüntetés érte, hogy ő perczenyi szünet következett beszéde után.

Csak most következett az igazi érdeklődés. A ház és karzatok egyaránt megteltek.

A volt miniszterelnök, Szapáry Gyula gróf emelkedett szólásra.

Érdekes volt, a mint Szapáry azt kezdte fejtegetni, hogy a radikális reformok benyújtása milyen forrásokból fakadt. Mikor a hercegszabvány állásából és kötelezettségeiből folyólag követelte a főrendiházban az 1868: LIII. törvények módosítását — a miért melleleg szólna nem érdemelte meg a komáromi ösz-szejövetel vehemens támadását — akkor egyszerre a protestások a mellett kezdtek agitatálni, hogy a primás követelésével a kötelező polgári házasságot kell szembeállítani. S ekkor történt, hogy a kormány liciációjára lépett az ellenzékkel a liciáció kedvéért vett fel programjába olyan elveket, melyeknek megvalósítása a legmagasabb trónbeszédben minden alkotmányos szokás ellenére nem volt a mostani ciklus teendői közé felvéve.

Ez a kijelentés nagy tetszést keltett az ellenzéken, de Károlyi Gábor gróf, a ki engesztelhetetlen ellenfele Szapárynak — haragra fortant, — oda állott az elnöki emelvény mellé és azt súvöltötte:

— Engem úgy sem győz meg.

Az ellenzék ismét tovább tüntetett, mire Károlyi Gábor ismét közbe zúgta:

— Mások fitymoltak nekik!

Szapáry sok tekintetben érdekes beszéde végén kijelentette, hogy nem elodázás céljából, de az ügy érdekében megszavazza Apponyi határozati javaslatát, a törvényjavaslatot azonban általánosságban sem fogadja el. Az ellenzék percekig tapsolt és éljenzett s ha az idő olyan későre nem járt volna s ha nyomban Szapáry után Wekerle nem emelkedik fel helyéről, akkor a második öt perces szünetet is megkapta volna a Ház.

Wekerle azonban felállt és Szapáry beszédének egyes kijelentéseibe kapaszkodva, csáfoltatásba elegyedett.

Megjegyzé, miszerint nem áll, hogy a komáromi gyűlésezet vette volna fel retorzióként az egyházpolitikai reformot, mert a komáromi gyűlés szeptemberben volt, gróf Csáky Albin kultuszminiszter pedig már a nyári szünetek előtt átnyújtotta az összes reformokra vonatkozó írott memorandumot az akkori miniszterelnöknek, a ki Szapáry volt.

Ezen a kijelentésen aztán ugyanezek tombolt Wekerle pártja s Szapáryt alig engedték szóhoz jutni, ki egyszerűen azt válaszolta:

— A kultuszminiszter egyéni nézetét tolmácsolta, de hogy mit szól hozzá a felség arról szó sem lehetett.

Még Veszter Imre akart szólani, de midőn azavait azzal kezdte, hogy csak a javaslat elfogadást tartja jó magyaroknak; olyan stikettó vihar tört ki, hogy Veszter nem folytathatta beszédét.

— Eláll! Rendre! Hallgasson! zúgta az ellenzék haragosan.

Az elnök sok osengetése után is Vesztert alig juthatott szóhoz. Még csak Szilágyi

lányi tett néhány észrevételt s ezzel az ülés a legnagyobb izgalomban véget ért.

Az utca képe ma is a rendes volt. Politikai nézete ismét megváltozott. Ma már Szilágyi Dezső részeseült stíri abezugolásban. Szapáry és Apponyi vegyes érzelmekre találtak.

Kossuth a házassági jogi javaslatról.

Kossuth Lajos értesülvén a nézeteltérésről, mely a függetlenségi és 48-as párt keblében az egyházpolitikai javaslatokra nézve felmerült, a következő levelet intézte Helyi Ignác képviselő úrhoz:

Turin, via dei Mille 22.
1894. február 17 én

Kedves barátom!

Reményem, nem csak nem kívánja, de nem is óhajtja, hogy én, az erejéből kimerített, nagyon lassan lábadozó s még mindig szenvedő öreg ember belekeveredjem a pártviszályokba, melyek Magyarországon már valóban nagyon is különös alakot öltenek; de az önk pártjában legközelebb előfordult mezeanatokról akként vagyok értesítve (magam lapokat már rég óta nem olvasok), hogy az én nevem sem hagyott ki s reám nézve oly módon történt hivatkozás, hogy elne tiltakoznom kell. Akként értesülök ugyan is, hogy az önk pártjában van egy töredék, a mely a polgári házasságra s vele kapcsolatos javaslatokra vonatkozó reformjavaslatot megbuktatásával akarja a miniszteriumot megbuktatni s ha ez ellen az én tavalyi levelemre történik hivatkozás, melynek lényege abba összponosítható, hogy a piszkos fürdővizet nem kell a gyermekeket is kiönteni, azt felelik, hogy én akkor nem tudtam, hogy a polgári házasság törvényjavaslatának elvagy el nem fogadásától függ a kormány sorsa, most azonban bizonyosan másként gondolkodom, mert miután a miniszterium a kabinethirdetést vetette fel, a kormány javaslatának elfogadása annyit tenné, mint bizalmat szavazni a kormánynak, a mit pedig önk elvtagadás nélkül semmi közös ügyes kormánynak nem tehetnek.

Nekem úgy látszik, hogy ezen eszméjében zavar van. Megszavazni a polgári házasság s vele kapcsolatos ügyekben a kormány által előterjesztett törvényjavaslatot nem annyit tenné, mintha önk bizalmat szavaznának a kormánynak, hanem csak annyit, hogy szavazatukkal hozzájárulnak azon szabadelvű reformok megvalósításához, a melyeket maguk sürgettek.

De említve volt, hogy én az ország közjogi függetlenségére törekvést nyilatkoztattam pártjuk oly elsőrendű hivatásának, melynek mindent alá kell rendelni, de azt semminek, ennek útjában áll a közösfügyes miniszterium, azt tehát minden áron meg kell buktni. Most úgy véli pártjuknak egy töredéke, hogy a kormánypártban beállott szakadás folytán erre kilátás és alkalom van, azt tehát meg kell ragadni, annyival inkább, mivel úgy hiszik, hogy nem csak magát a kormányt, hanem magát a kormánypártot is szét lehet robbantani.

En természetesen kívánom, hogy minden közös ügyes alapon álló miniszterium megbukjék, miután az Ausztriával közös államjog tarthatatlansága tényleg konstátálva van Magyarországon történetében; de midőn azon nézetben voltam, vagyok és leszek is, hogy erre az önk pártjának nem a szabadelvűség feloldozásával hanem azhoz táborithatatlanul ragaszkodva kell törekednie. Ily értelemben nyilatkoztam tavaly azon levelemben, mely széles körben tetszéssel, helyesléssel találkozott.

Ezt az álláspontot ma is az önk pártja elengedhetlen kötelezettségének tartom, melyhez ragaszkodnia kell minden tekintet nélkül arra, hogy e ragaszkodás minő befolyást gyakorolhat egy vagy más miniszterium hivatalos állására. A belügyi reformok kérdésében nem az elveket kell a miniszteri kérdésnek alávetni, hanem ezt amazoknak, s ha a miniszterium olyan belügyi reformot akar behozni, a mely elvben és irányban a közjogi ellenzék nyíltan vallott elvével és irányával találkozik, azt a közjogi ellenzéknek támogatnia kell, akárminő befolyással legyen is e támogatása a miniszterium hivatalos állására. A mi a közjogi ellenzék szabadelvű álláspontjának megfelel, azt el kell fogadni, ha magától az ördögtől jönne is.

Ennyinek kijelentésével önmagamnak tartoztam, azokat a dajkákat, a kik a fürdővizet a gyermeket is kiöntik, ma is, mint tavaly és mindig, oda kívánom, a hol a bors terem.

Azt is hallom, hogy vannak pártjukban olyanok, a kik minden kigondolható eszközrel arra hatnak, hogy a párt a házassági jogi reformjavaslat ellen szavazzon s a kormány egyenesen ebben a kérdésben bukattassék meg és erre fegyverül egyrészt a Horvátországgal való viszony, mely kizárja az annak belügyeibe avatkozást, másrészt az az aggodalom használatik, hogy mi történik, ha a miatt, hogy Ausztriában más, Magyarországon is más házassági jog lesz igényben, oly helyzet áll elő, hogy Ausztriának más lesz a törvényes trónörökös, mint Magyarországnak?

Egészségi állapotom nem engedi, hogy tüzetesen nyilatkozhassam.

Csak pár megjegyzésre szorítkozom. Először a mi Horvátország autonómiáját illeti, figyelembe tartandó, hogy az a bizonyos fehér lap, melyet bizony nem volt bölcsesség feltálni, nem mindenre terjed ki. Horvátország nem külföld. Ki van mondva a törvényben, hogy Magyarország s Horvát-Szlavon- és Dalmátországok egy és ugyanazon államközösséget képeznek mind az osztrák császárr, magyar király országlása alatt álló többi országok, mind más országok irányában. Horvátország polgárai nemcsak horvát polgárok, hanem Magyarországnak is polgárai; a mielő természetesen következik, hogy Horvátországnak nem minden belügyi autonómia, a nem autonómia el vannak számolva a törvényekben s ezek közé az 1868-iki XXX-ik törvénynek ma is érvényben levő 10. §-a az állampolgárságot is számítja, a közös törvényhozásnak tartja fel s Horvát-Dalmát- és Szlavonországok részére csak a végrehajtás tartatik fel, a mielő az következik, hogy Horvátországra nézve nem lehet azon szabályokat irányadóknak tekinteni, a melyek meg vannak azon esetre állapítva, ha külföldi magyar állampolgárságot vagy magyar külföldit szerzett. De ha a közös törvényhozás e nézetét nem fogadja is el, miként lehet ebből nem okot, hanem csak ürügyet a házassági jogi reformjavaslatok el nem fogadására meríteni? az, megvallo, olyan dolog, a mit én sehogysz sem tudok megérteni.

A mi pedig a trónörökösöt illeti, abban igaza van önnök, hogy ez intézkedést igényel, de abban nincs igaza, hogy azért igényel, mert szóba hozatott. Régen figyelmeztettem én önököt erre, hogy a trónöröklés kérdése égető államjogi kérdés Magyarországon, melynek tisztába hozatalát a legfontosabb államügyek követelik. Felhívtam különösen erre önök figyelmét Rudolf trónörökös halála után, midőn kijelentettem, hogy a trónöröklés kérdése annyira nincs Magyarországon törvény által tisztába hozva, hogy ha hozzáam az a kérdés intéztetnék: ki most Magyarországon a törvényes trónörökös? én a kérdésre nem tudnék felelni, még pedig azért nem, mert a hamisan „pragmatica sanctio”-nak nevezett 1723-iki alap-törvényben csak annyi van kimondva, hogy a trónöröklés Magyarországra része is az ő felsége egyéb országaira és tartományaira nézve ő felsége által megállapított rend szerint történjék, de hogy minő az ekként megállapított rend, annak a magyar törvényekben és magyar országos levéltárban semmi nyoma. E figyelmeztetésem folytán önök kérdést intéztek Thallóczy udvari tanácsoshoz, a birodalmi levéltár jeles hivatalnokához, hogy közölje önökkel a császári ház azon határozatát, mely a trónöröklési rendet szabályozta. Thallóczy azt felelte, hogy nem szolgálhat vele, mert a „pragmatica sanctio” még ő sem látta. Magyarországi pedig ezt a nem látott, nem ismert trónöröklési szabályzatot mégis elfogadta. Elégnek tartottam ennyit megemlíteni annak kitűntetésére, hogy a trónöröklés rendezésének kérdése Magyarországon nem olyan kérdés, mely a polgári házasság indítványából pátant elő és melynek elintézése csak a házassági jog körül forog.

Meg is kell vallanom, meglepetve éreztem magamat, annak láttára hogy e nagy fontosságú államjogi kérdés a házassági jogi javaslatba kevertetett. Ezt én annyira kitűnőnek találom, miként nem menekedtem azon feltevéstől, hogy ez csak azért történt,

miszerint a polgári házasság és a házassági jog iránt a kormány által benyújtott reformjavaslat ellen az önk pártjában aggodalmak támasztásának és a párt annak elvetésére hangoltassák.

On február 8-iki levelében arról az aggodalomról teszem említést, hogy ha két különböző házassági jog lesz érvényben Magyarországon és Ausztriában, oly helyzet áll elő, hogy Ausztriának más lesz a törvényes trónörökös, mint Magyarországnak. Emlékeztetbe kívánom önnök hozni, a ndági trónörökösöt hozott 1724 iki törvényt, melynek 4. §-ában szóról szóra ez áll: „Azon nő, vagy annak férfi örököse, ki a feleséges ausztriai ház (nem magyar) országainak és tartományainak a felsőges ausztriai házból bevett elsőszülöttség módja szerint örököse ugyanazon trórend szerint Magyarország és a hozzá tartozó országok és tartományok csálhatatlan királyul tartassék és koronázassék.”

Nekem hát, úgy látszik, hogyha Magyarországnak másféle házassági törvénye lesz, mint Ausztriának, ennek ugyan meglesz azon következtetése, hogy az ausztriai örökös tartományok trónörökösének törvényes kötelessége lesz a magyar törvényhez alkalmazkodni, de azon eset bajosan állhat elő, hogy Ausztriának más trónörökös legyen, mint Magyarországnak.

Hanem akár miként legyen is ez, én a mondó vagyok az Önk pártja hátellen lenne önmagához, ha akár a trónöröklési, akár a horvát kérdés miatt, vagy azon másnemű dispoziciók miatt, melyek a házassági javaslatba belevegytettek a melyeket pártjuk egy része ellen, a magyar nemzetet a kötelező polgári házasság és házassági egyenlőség áldásától megfosztani segítené.

Elég minden napnak a maga feladata; most a házassági reformjavaslatnak törvénynyé emelése a feladat, vigyék önk ezt keresztül, aztán foglalkozkodjanak a többi felmerült kérdésekkel. Én azt a gyermekies daczál rosszabbnak tartanám, ha az önk pártja a kormány hibáit azzal boszúl meg, hogy a nemzetet a házassági reformjavaslatok érvénybe jutásától megfosztja.

Tartson meg, érdemtelennél bár, jó indulatában a fogadja testvéries érzett baráti üdvözlömetet.

Kossuth Lajos.

Egyházpolitikai gyűlés Tordán.

Torda, febr. 22.

(Saját tudósítónk távirata.)

Itt Tordán nem kevesebbet terveznek, mint azt, hogy a függetlenségi és 48-as párt férfait behajtsák, mint valami jnhokat, a kormánypárt akáiba.

Erre a célra eszközül használják fel a kormány egyházpolitikai törvényjavaslatának szímlátát s a Turin felől fajdogáló kedvező szöveget arra aknázzák ki, hogy erre hivatkozva, megnyerjék a független érzelmi tordai polgárokat arra nézve, hogy az ő rozszant szímlalmukban öröljenek eszentul.

Már ki is van tűzve az akció napja a fuzióra.

E hó 26-án lesz a nagygyűlés, melyet nagy plakátok hirdetnek s melyen az egye-

dül üdvözítő kormánypárt kebelébe kell, hogy szálljon minden független érzelmi hitetlen tordai polgár.

A kebeles polgárok között emiatt nagy megütközés nyilvánul.

A józanabb része átlát a szítán. Látja hogy itt baj van.

A kormánypárt egy rókáról két bört akar nyuzni.

Először a függetlenségi hitét, meggyőződését akarja olesó szerrel elvenni, másodsor pedig ősi vallási szertartásából akarja kiforgatni nem azért, mintha ezt momentán állami érdekek kívánák, ha nem azért, mert ezt a kormánypárt magánérdekeinel a pillanatnyi kényszerhelyzet útjéti.

A kormánypárt tordai férfai teljesen biznak a sikerben.

A kulisszák mögött a szerepek ki vannak osztva, elégedetten dözsölnek a korifausok a kezeiket, mert megvannak győződve, hogy a komédia teljesen sikerülni fog, a szabadelvűség cségre alá. A független érzelmi polgárokat becsapják a saját javukra. Majd meglátjuk.

Mindent — Tudó.

E. K. E. osztály választmányi gyűlés.

Kolozsvár, febr. 24.

Az E. K. E. kolozsmezei osztálya tegnap délután 5 órakor a Kereskedelmi és Ipar-kamara helyiségében fontos választmányi gyűlést tartott. Először előbb Mannsberg Sándor báró alelnök, aztán Szádeczky Lajos dr. elnök.

A gyűlést Mannsberg Sándor báró nyitotta meg, elődván mult választmányi gyűlés határozatainak végrehajtásáról a jelentést.

Azután hitelesítették a jegyzőkönyvet, mire Szádeczky Lajos dr. foglaltán el az elnöki széket, éljenések közt írta elő jelentését a minisztereknél tett tisztelgésekről. E szerint Bethlen Andrá s gróf m. kir. földművelésügyi miniszter örömmel fogadta el a Kárpát-estély fővédnökségét s megígérte, hogy személyesen is részt vesz az estélyen. Ugyazintén Hegedűs Sándor orsz. képviselő is. A küldöttség aztán Hieronymi Károly belügyminiszterhez ment. — Megköszönve az osztály iránt tanúsított figyelmet. Választmány Gyulai Parkas dr. indítványára köszönetet szavazott a keldött-ségnek.

A Kolozsvár városi és kolozsmezei utikalezók ügyében az eddig tett lépések jóváhagyattak.

Tárgyaltatt ezután a f. hó 25-én tartandó közgyűlés tárgysorozata, melynek kapcsán megállapították a költségvetés és felülvizsgáltatták a számadások.

Olvastatik Hirschfeld Sándor rendes tag beadványa, hogy az osztály vegye kezébe a Szent-János kútházhoz vezet út kijavítását és magának a szép kiránduló helynek rendezését, jelesvén, hogy e célra már gyűjtött is össze egy kisebb összeget.

Választmány az indítványt szó nélkül teszi magáévá és megbizza Hangay Oktáv alelnököt, hogy az indítványozóval egyetértve a kivitelt az osztály nevében eszközölje.

Kimondja egyuttal a választmány, hogy az első tavaszi kirándulását virágvasárnapján ide rendezi.

Az ülés tárgyalta végül a Kárpát-estély dolgait, öröndetesen vételvén tudomásul, hogy az estély iránt nagy érdeklődés mutatkozik.

azára meg fogja tenni, főképpen ha az a valami véletlenül kellemetlen.

Beszélgetés közben a lassan emelkedő talajon felmentek és most megállottak, mert elég magasan voltak, hogy Bramblecomb falvát lássák, ez egy igen kedves falusi kép volt, mely balra elnyulva a novemberi havány szürkés kék ég ellenében tisztán vette ki magát; — jobb kéz felől egy lankás helyen fáktól körül véve egy terjedelmes épület volt, sokkal szebb mint Landsledon, de nem olyan festői és ez a hely volt Sir Bazilnak az otthona. A szürke felhőkön egy napugár tört keresztül és Eszter a szeméi felébe tette a kezét amint Oakshott Royalt nézte.

— Szép régi hely — mondá elgondolkozva; de én jobb szeretem Landsledont. Trixi, szokott Sir Bazil látogatásokat tenni? jön ide?

— Természetesen — mindig jön mikor itt vagyunk. De éppen most Yorkshirbe ment; egy könyvtárt adnak el, vagy valami ilyesmii történik és miután ő bolondul a könyvekről, ismét szaporítani akarja a kincseit. Másfélbőben biztosítalak, hogy rég meglátogattott volna bennünket. Bizonyosan át jön mihelyt meghallja, hogy az ezredes itt-hon van.

Tudom, hogy egy vagy két nap mulva várják haza; a te gazdasszonyodtól, Lillie-rapnitól hallottam, az az asszony a helyi tudósításoknak egy tökéletes Encyklopédiája, ő mondta ma reggel Maráhnak, tehát fogadom, hogy nem sokára meglátod őtet, ha kíváncsi vagy rá. Eszter, te fázol — vissza térjünk?

— Trixi — kérdé Eszter hirtelen, a mint megfordultak és a sima lejtőn csendesen lefelé haladtak — ki az a Marah?

— Édesem, Marah a Bolda néni saját kedves szobalánya. Ezt már tudod?

Oláh dolgok.

Kolozsvár, febr. 24.

Az oláhok minden oldalról rugdalóznak, agítálnak és mindent elkövetnek, hogy beteges és ostoba ábrándjaiknak, ha átközik az állam törvényeibe ha nem, kifejezést adjanak.

Bizonyosága ennek az a magyar meggyalázó képekkel ellátott cigarettá papírfüzet is, a melyet szétlétben árulnak, terjesztnek maguk között, s a melyen leülök a magyart, mint a disznót.

Az oláhok mozgalma természetesen a kormány figyelmét sem kerül el. Csak nem régiben is lektüdtött Torda-Aranyosmegyébe egy miniszteri biztost.

Ez szét nézett s a mi leginkább szemébe ötlött, az az alispánuak a magyar nadrága volt.

Meg is kérdeste szigorú hangon a miniszteri küldött az alispántól: vajon nem az ingerli-e kitérésre az oláhokat, hogy a vármegye intézője mindig magyar nadrágot visel.

*

Megérjük, hogy az oláhok kedvéért eltiltják a magyar ruha viselését, pedig ők nem elégszenek meg egy kopottas magyar nadrággal, nekik egész Erdély kell, le egésze a Tiszáig, sőt még azon is túl, a mint azt már térképükön szépen kipécsézték.

Ezen a térképen tudvalevőleg minden oláh itt Erdélyben. Oláh nép lakja a városokat, falukat, Kolozsvárt is, a székely földet is. Hogy ne csudálkoznék azután a külföldi, ha látja azt a sok kék színt, mely kizárólag dominálja a fehér papírra tett térképet az erdélyi részekben.

Ez a térkép Dákóromániának jövőendő képét festi mindenki előtt.

*

Tudjuk, hogy a kolozsvári oláh egyetemi hallgatók óvációival fogadták Lukácsit a nagy igazót. Tudjuk, hogy politikai tüntetéseket rendeztek itt léle alkalmával. Tudjuk, hogy ez törvénybe átköző cselekmény.

De azt nem tudjuk, vajon dr. Brandt József egyetemi rektor tette lépéseket a szigorú vizsgálat megindítására, a tettesek ki-puhatólására és megbüntetésére.

Pedig ez kötelessége volna és tartoznék azzal állásnak, az államnak, melynek ezt közzöni és tartoznék ez irányban a közönségnek, a kedélyek megnyugtatósa szempontjából.

MINDENFÉLE.

Kolozsvár, február 24.

— A kolozsvári márc. 15. bizottságban szorgalmasan folynak az előkészületek arra, hogy az ünnepély minél sikeresebbé tétessék. Az ünnepély iránt figyelem és érdeklődés irányul minden oldalról. Az idei ünnepélyen a legkiválóbb erők fognak közreműködni.

— Márc. 15. eszméket megörökítő szobor. A kolozsvári március 15. bizottság, mint az ismeretes, legelőször alatt az egész országban. Huszeneg éves multra tekinthet vissza. Működésének nyomán alakult az országban — mindenfelé március 15.

— Igen, igen, tudom!

És olyan érdeklődéssel a mi Harwood Eszterben mindennapi dolog volt, de a Latimer ezredes leányában már is idegen kezdett lenni, nézett le a cousinja vidám kis szőrébe.

— Igen, igen, tudom! — ismétlé — de én úgy értem, hogy ki az? Honnét jött? Marah oly különös kinézésű — oly szép — és én nem tudom neked megmondani, hogy mennyire csodálkoztam rajta.

— Czigány leány?

— Igen — azaz, az atyja czigány volt. De miből gyanítottad azt?

— Azt gondoltam, hogy annak látszik — válaszolá Eszter. Édesem, mondj el nekem mindent amit tudsz róla? — Kíváncsi vagyok rá.

— Nem sok mondani való van — válaszolá Trixi, ámbár azt hiszem, hogy a maga nemében ez egy kis regény. Az atyja czigány volt és egy borzasztó hitvány ember, mindig lopott és részegeskedett, mindent csinált, csak azt nem, hogy a saját fentartásáért dolgozzék és tisztességesen viselje magát. Néha a nemzetiséggel volt — és bódorgott velük, ki tudja hol, néha Bramblecombba tegergett — és senki sem tudta, hogy miből élt. — A vadorszérs és az erdőszők megámásadásért sokszor volt bezárva. Azt hallottam, hogy fiatal korában szép férfi volt — olyan szép, mint Marah — azt hiszem, ez volt az oka, hogy Oakshott Royaltól egy szobalány megszökött vele és a felesége lett. — De azt gondolom, hogy hamar megbánta, mert a férje durván bánt vele, az asszony meghalt, mind Marah tizenhat éves volt — az az négy évvel ezelőtt. Némelyek azt mondták, hogy a férje verés közben olyan ütést mért rá, a mi megölte és én elhiszem, hogy úgy volt. De a leányával nem bánt úgy — mert nem merde azt tenni.

15. ún. ep rendező bizottság. E bizottság működésének elején elhatározta, hogy szobrot emeltet a márc. 15. eszmék megörökítése. E szoborra eddig már negyed fél ezer frt gyűlt be. A bizottság felkéri a vidéki rendezőseket, hogy az ünnepélyek tiszta jövődelméit a szobor alapra beküldeni sziveskedjenek.

— Emlékt. beszédek. A kolozsvári márc. 15. állandó bizottságnak két kötetben ki volt adva az esztől este tartott emlékbeszédek sorozata. E kiadványból az egyik kötet teljesen elfogyott, a második kötetből azonban néhány áll, még a bizottságrendelkezése. Felhívjuk a vidéki ünnep rendezőseket figyelmét arra, hogy a kötet a márc. 15. állandó bizottságtól megszerezhető.

— Virág-bazár. A jövő hó elején lesz a kolozsvári jótékony nőegylet virágbazárja, mely jótékonyezélu sorsolással is egybe lesz kötve. A nyereménytárgyak mind értékes dísz-tárgyak, a mily a sorsjegy vételkedvét fokozzák. A mulatság műsora már nagyrészt össze van állítva. Az idei virágbazár a márciusi hónap legszebb, legérdekesebb mulatsága lesz.

— Kérelem. A jótékony nőegylet virágbazárának rendező bizottsága felkéri a sorsjegyeket kiosztó hölgyeket, hogy a megmaradt jegyeket és a befolyt pénzt e hó 26-ikán, hétfőn délig Csiky Teréz öngyűgyegek belközép-utcai lakására küldeni sziveskedjenek.

— Hölgyek gyűlése. A kolozsvári jótékony nőegylet választmánya hétfőn d. u. 4 órakor a br. Bánffy Albertné elnöklete alatt ülést tart. Ez alkalommal fogják megtenni az utolsó intézkedéseket a virágbazár rendezése körül. Az elnökő kéri a tagokat, hogy minél számosabban sziveskedjenek megjelenni.

— Kiállítás a főtéren. A kolozsvári főtér egyik kirakatában valóságos kiállítás van, melynek folyton számos nézője akad. Az izléses tárgyak a nőegylet márciusi virágbazárja alkalmával a vigadóban lesznek kiállítva, s mindenki egy-egy nyereményt a bazár husz krajczáros sorsjátékán.

— Kerékpárosok estélye. A kolozsvári kerékpáros-egylet vasárnap estélye nagy érdekes lesz. A műsor mint azt már ismertettük, nagyon ügyesen és mulatott részletekből van összeállítva. Az estélynek egyik érdekessége lesz az is, hogy a kerékpárosok bemutadják a béli sport-dresszt. A mulatságra felhívjuk az érdeklődő uri közönség figyelmét.

— E. Kovács Gyula, színházunk kiváló művésze, jövő hó elején veszi jutalomjátékát, mely alkalommal „Don Carlos” Schiller remek tragédiája kerül színpa. Kovács Gyula kitűnő fordításában. E Kovács Gyula érdemeit nincs miért felsorolnunk, nemesak Kolozsvár közönsége, de az egész ország ismeri és méltányolja a kiváló tragikus és az éretlen jutalomjátékot a közönség figyelmébe ajánlanunk feleslegesnek is tartjuk.

— Mint halljuk ez alkalommal a művészt a közönség zenéről egy értékes ajándékkal szándékoznak meglepni, mely ajándék máltóképp tolmácsolja a megérdemelt szeretetet. E. Kovács Gyulának már hét éve nem volt jutalomjátéka s e hosszú idő óta csak most van alkalma a közönségnek ez uton is kifejezést adhatni tisztelgésének és szeretetének. Hiszünk, hogy a legszebb eredményt fogja jutalmazni a gyűjtést rendező bizottság fíradalmait.

— Zenesz-bál. A kolozsvári zenesz-bálja f. hó 28-án szórán este lesz a vigadó termében. A bál sikere érdekében a rendező bizottság élén Pongrácz Lajossal mindent elkövet a bálra; ablak jegyek és karzati jegyek előre kaphatók Pongrácz Lajos r. biz. elnöknel, belkirály utca 14. sz. a. vagy pedig a bál napján este a pénztárnál.

— A kárpát-estély termének díszítése az idén is fényővel történik. A terem minden szegletébe hatalmas fényőfákat helyeznek el és fényő girlandok fognak végig húzódní különböző alakzatokban a termen. A rendezők az E. K. E. jelvényével díszített rendező szalagot fognak viselni.

— Egyzerűségi és Jókodv a jelzője a márciusi elsel Kárpát-estélynek A rendezőszó a meghívóra is rá nyomtatott két szót, hogy mindenki tájékozva legyen mikép az estély nem fényes bál akar lenni, ha nem csak egyszerű, házias jellegű hangverseny és táncestély, hol mindenki feszletlenül jól mulasson.

— A kolozsvári egyetemi orvostan-hallgatók folyó hó 25-én délelőtt 11 órakor a belgyógyászati tanteremben ifjúsági kongyűlést tartanak. A gyűlés tárgya: A bálbizottság beszámolója. Az érdeklődőket s érdekelteket meghívja Péterfi segélyegyleti elnök.

— A kolozsvári „polgári-dai-egylet” 1894 mártius hó 3-án (szombaton) az iparosok főtéri palotájának kibővített helyiségeiben rendes zártkörű táncszal ajánlatáról. Minthogy az idő rövidsége miatt az előadó felolvasását be nem fejezhette, a folytatógas gyűlés legközelebbi pénteken fog megtartatni.

— Jogtudományi felolvasás. Tegnap tartotta meg dr. Deák Albert ügyvéd, nagyszámú előkelő közönség előtt felolvasását a polg. perrendtartás javaslatáról. Minthogy az idő rövidsége miatt az előadó felolvasását be nem fejezhette, a folytatógas gyűlés legközelebbi pénteken fog megtartatni.

— Purjesz Zsigmond dr. egyetemi tanár tisztelőre rendezendő bankett március hó 1-én lesz megtartva a „Köz-ponti szálloda” emeleti éttermében. Kezdeté este 8 órakor. Bankettjegyek előre jegyezhetők még február 27 déli 12 óráig a mentőegyletben. Bankettjegyek megválthatók a bankett kezdetekor a bemenetnél. Egy jegy ára 3 frt.

— Kötőke. Az ághtv. ev. nőegylet által rendezett kötőkék sorában a következő, mely e sasonban egyszerűremind utolsó is lesz, nem a hirdett helyen, özv. dr. Szombathelyi Gusztávnál, hanem Grätz Mórné ághtv. ev. lelkész nő lakásán fog megtartatni. Mivel pedig az egy nappal előbb megtartott Kárpát-estély sokakat megakadályozza az elővetetben, a kötőke napja február 28-ra (szerdára) tétett át. Erre ezuttal felhívjuk az érdeklődő közönség figyelmét.

— Hangverseny. A kolozsvári zene-conservatorium holnap, (vasárnap) d. u. 4 órakor házi hangversenyt rendez. A hangverseny műsora a következő: 1. Beethoven. Szonata. Op. 13. (es-dur), Allegro. Mennetto és Szerzo. Zongorán előadja: Antal Rózsa. 2. Schubert. Mignon dala. Farkas Ö. Haide. Éneklő: Áján Anna. 3. Liszt. Magyar rap-szodia. Zongorán előadja: Kepri Ersi. 4. Schubert. Zongora-ötös. Farkas Ödönné (zongora), ifj. Farkas János (hegedű), Kovács Kálmán (viola), Szerencsi Ede (gordonka), dr. Gáman József (gordon).

— Az erdélyrészi kárpát-egye-sület kolozsmezei osztálya f. hó 25-én (vasárnap) d. e. 11 órakor a városház nagytermében tartja II. közgyűlést, melyre a t. tag urakat meghívja az elnökség. Tárgysorozat: Elnöki megnyitó. Titkári jelentés az 1893-ik évről. Pénztárnok jelentés az 1893-ik évről. A tisztikar és a választmány megtrúlt helyeinek betöltése. Indítványok.

— Szegény leány! — kiáltá Eszter, és ismét megrázkódott. És a neve nagyon találó, Marah, „keserűséget” jelent. Eppen úgy illik rá a neve, mint a te neved reád.

— Az enyém mit jelent? — kérdé Trixi g. orsan.

— Reménylen édesem, hogy valami szépet.

— „Boldogitást” — mondá Eszter.

— Igazán? — Hej — hó! — Bár Jankó is azt gondolná, Esszi, milyen tudományos vagy te a nevek tárgyában! Hát a te neved mit jelent királynét?

— Nem, — „titok” — ez az én nevem jelentése.

— Nem szeretem az értelmét; Eszter, te reszketsz, édesem fázol?

— Igen, egy kissé; menjünk gyorsab-Trixi, a szegény Maráhnak nincsenek rokonai?

— Van egy bátyja, — aki néhány évvel idősebb nálánál — Rosrudé Saulnak hívják — ugy-e borzasztó név? Nem éppen olyan nagy gazember mint az atyja, ámbár borzasztó iszacos, durva és vakmerő ember aki czigányos vándor életet él. Néha előjön Maráht meglátogatni, és rendesen veszekedik Maráhhval, szidia a szegény leányt, azt akarja, hogy menjen el Landsledonból és lakjék vele és természetes, hogy Marah sokkal okosabb minthogy azt tegye. Azt hiszem, hogy az olyan sátoros életből egyszeri tapasztalás bőven elég.

— Én is azt gondolom. — Ki az a Oldrieve ur?

— Oldrieve ur? — Oh — és Trixi fél-oldalt hajította a fejé, s a kis cipője órával egy előtte levő göröngyöt piszkált — emléltetem őtet? — Természetes, hogy emléltettem! Ó Sir Bazilnak a titkára — ennyi az egész.

(Folyt. köv.)

AZ „ELLENZÉK” TÁRCZÁJA.

1894. Február 24.

Érvénytelen.

C. SWERDNATÓL.

Az „Ellenzék” számára fordította:

A M I C A.

XIX.

(Folytatás.)

(45)

Néhányzor ad ebédet a férfiaknak, — nyáron pedig két vagy három pompás mulatságot rendez a szabadban. Olyankor rendesen Bolda néni vissi nála a háziasszony szerepét.

Trixi elhallgatott egy pár pillanatra s pajkos nevetésben tört ki.

— Esszi — folytató — ha sir Bazil nem volna oly teljesen reménytelen és megközelíthetetlen, én azt hiszem — igazán azt hiszem — hogy a néni kivételé a hálóját rá. Milyen diadal volna Oakshott Royalt Oakshott Ladynak lenni! Ámbár azok nem éppen olyan régiak mint ti Latimerok, — édesem, Sir Bazil csak a harmadik Báró — azonban a cím még is ezim — ha bár csipke gomba kellett. Én azt kívánom, hogy bár sikerülne a néninek.

— Bajosan hiszem, ha Sir Bazil olyan kellemetlen — jegyzé meg Eszter.

— Ó nem kellemetlen — kiáltá Trixi élénken — csak feszes! de az az ő modora. Én azt hiszem, hogy ő jó ember; ő nagyon rátkony és szeret a szegényeken segíteni, ezt tudom; és azt is tudom, hogy olyan becsület — a milyen becsületesnek lenni lehet. Ó olyanféle ember, a ki ha egyszer ezt mondta, hogy valamit megtesz, azt mindennek da-

H i r d e t é s e k.

Felhívás bérleti pályázatra.

Kolozsavart, Nagy-utca 53. szám alatt fekvő, a m. kir. államvasutak tulajdonát képező telek egy vagy több (3-5) évre bérbe adatik félévi felmondással, oly formán, hogy a felmondás úgy bír, mint bérbeadó részéről évenként mindig csakis június hó 30-án déli 12 óráig eszközölhető.

Bérletet kívánók felhívtnak, hogy írásbeli, kellően bélyegzett ajánlataikat folyó évi márczius hó 3-án déli 12 óráig a m. kir. államvasutak kolozsvári üzletvezetőségénél (Emke palota II. emelet, házigondnokság) adják be. Később érkező ajánlatok nem fognak figyelembe vétetni.

Kolozsavart, 1894. évi február hó 23-án.

(Utányomás nem díjaztat.) 211. (1-3) Az Üzletvezetőség.

ELADÓ LÓHERE,
szárazsági való eszterfakáro,
továbbá

FENYŐFA CSAPKARÓ.

Megrendelhető és eszterfával kapható:

Regius Károly

fakereskedőnél,

Maros-Vásárhelyt.

185. (2-3)

KOLOZSVÁRI
LESZÁMITOLÓ BANK
RÉSZVÉNYTÁRSASÁG.

Befizetett részvénytőke: Folyó évi tartalék alán:

200,000 KORONA **60,000 KORONA.**

Elfogad pénzbetéteket rövid és hosszabb időre a legelőnyösebb kamattal. Kamatozás naptól. A tőke kamat adót az intézet fizeti.

Leszámitol 3-4 hónapos váltókat, a legkedvezőbb feltételekkel.

Lombard kölcsönöket ad különböző értékpapírokra, valamint azok eladását és vételét közvetíti.

A fenti üzletágakra nézve bővebb felvilágosítással szolgál:

AZ IGAZGATÓSÁG,

Kolozsavart, Jókai-utca (Belső-utca) 3. sz. a. emelet.

Hivatalos órák: naponként délelőtt 9 órától fél 1 óráig.

Van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy tavaszi bevásárlásaimból hazatérve, belmagyar-utca 1. sz., a „Központi szálloda” alatt levő

NŐI-RUHA RAKTÁROMAT

— A LEGSZEBB —

„TAVASZI-ŐSZI UJDONSÁGOK”-kal

a legdusabb választékban berendeztem, s e tekintetben nemcsak a legnagyobb versenynek, hanem a legkényesebb ízlésnek is ismert szolid árait mellett képes vagyok megfelelni, miről a nagyérdemű vendéközönség nagybecsű meggyőződését kéri

kiváló tisztelettel:

Wettenstein Mari.

EXCELSIOR KÁVÉ

a legjobb pörkölt szemes kávé, erő, zamat és szaporaság tekintetében az elkényeztetett igényeket is kielégíti.

AZ EXCELSIOR KÁVÉ

saját mód szerint pörkölte, a legkiválóbb fajták keverése és sokkal jobb, mint a többi forgalomban előforduló minőségek, melyekhez 25% megtakarítást nyújt és hónapokon át megtartja erejét és zamatját. Minden takarékos házi asszony tegyen az Excelsior kávéval egy próbát és győződjön meg saját tapasztalataiból annak kitűnő tulajdonságairól.

Főraktár: **JENEY LAJOS** fűszer- és csomagoló-kereskedésben, főúter, br. Bényi-palota

és pedig: 1. 1/2, és 1/4, kilós törvényesen védett és védjeggyel ellátott csomagokban. A finomabb 00-as számú minőségűk ára 2 ft 40 kr., közepfinom 0-as számú 2 ft 20 kr. kilonként.

Első magyar gőzkávé pörköltje
Budapesten.

212 (1-2)

Elfogad pénzbetéteket
legelőnyösebb feltételek mellett

AZ ERDÉLYRÉSZI

MAGYAR JELZÁLOGHITELBANK

RÉSZVÉNYTÁRSASÁG

Kolozsavart, Jókai-utca (Belső-utca) 3. sz.

Befizetett alaptőke 800,000 korona.

Legbiztosabb tőkebefektetés!

Az Erdélyrészi Magyar Jelzáloghitelbank
Részvénytársaság

5% és 4 1/2%-os záloglevelei, valamint
4 1/2%-os községi kötelező napi árfolyamon
az intézet pénztáránál Jókai-utca (Belső-utca) 3. sz.
alatt, földszint és FOLLY VICTOR-nál (főtér) kaphatók.

Ezen tőzseileg jegyzett záloglevelek az állami igazgatás minden ágazatában, valamint katonai házasságoknál óvadékképeseknek nyilvánítottak és bekelezett jelzálogkövetelésekkel kétszeres értéken felül fedezve vannak. — A záloglevelek biztosítására szolgál ezen felül az e célra külön kezelt 400,000 korona biztosítási alap, az intézet alaptőke és egyéb tartaléktőkék.

Kolozsavart, 1893. december hó.

17. (16-x)

Az igazgatóság.

ZIEGLER JÓZSEF

budapesti táncztanító,

a Mazzantini Lajos, m. kir. operaházi balletmaster
helyettese,

márczius hó végével ide érkezik,

hogy

TÁNCZTANFOLYAMOT

nyisson.

A táncztanfolyamra előjegyzéseket a „Központi
szálloda” irodája fogad el.

200. (3-3)

VALÓDI
BARÓTHI SZÉKELY TURÓNAK

kizárólagos főraktára

Kónya Sándor

fő- és fiók-üzletében

kaphatók

a legjutányosabb árban.

188. (2-7)

A FORRÁS VIZEK KIRÁLYA

BORSZÉKI SAVANYUVIZ.

Van szerencsém a n. é. közönség tudomására juttatni, hogy
Kolozsavart és vidéke részére a „Borszéki vizek”

kizárólagos főraktárát

HIRSCHFELD SÁNDOR

fűszer- és csomagoló kereskedőnek adtuk át.

A „Borszéki víz” valódi tiszta minőségben a fő- és Kossuth-forrásokból állandóan van főraktárunkban liter és fél literes palackokban, kitűnően dugaszolva, zinn-kupakkal és ozimkével ellátva.

Kolozsavart n. é. közönségének kedvesmennyt nyújtva, az árakat a legjutányosabban állapítottuk meg.

A Borszéki borvizek árai szabadon:

1 liter Borszéki víz cserével 10 kr., üveggel 16 kr. — 10 üveg
vételnél egy krral olcsóbban.

Fél liter Borszéki víz cserével 7 kr., üveggel 11 kr. — 10 üveg
vételnél fél krral olcsóbban.

Kérjük a n. é. közönség nagybecsű bizalmát és pártfogását
kiváló tisztelettel

Lázár és Verzár,

a Borszéki források bérleti.

112. (6-30)

Legjobb minőségű vastag és nagyhasábú
SZÁRAZ BÜKK TUFIFA,

100 m. mázsa 1 waggon **66 ft 60 kr.**

1 öl 335 négyzetökö köbméter, 1 hatodrészes **11 ft 80 kr.**

waggon, 1650 kiló súlynak felel meg

Száraz szép hasábú tölgy tufifa,

1 öl 335 négyzetökö köbméter **11 ft 50 kr.**

100 kiló bukka, száraz (vágva) **1 ft — kr.**

Az árak házhoz szállítva értendőnek.

A fa áttekinthető **külmagyar-utca 17. számú ház**
udvarán, a hol lakom és a mintaölök is láthatók.

Megrendeléseket pontosan teljesítek, a szállítás figyelmes,
szoros kíséret mellett történik.

A nagyérd. t. közönség szives megrendelését kérem.

Állandó rendelőimnek már a második rendelésnél árendeményeket tehetnek.

Kiváló tisztelettel:

MUNZÁT EMÁNUEL,

kereskedő.

175. (5-6)

Okleveles és önállóan működött

GAZDATISZT

kerestetik

erdélyrészi marosmenti

1600 holdas birtokba.

Oklevél és bizonyítvány másolatok, valamint az igényelt
javadalmasági feltételek

e lap kiadó-hivatalába

márczius hó 1-ig

ajánlott levélben „B. K. A.” jegy alatt küldendők be.

167. (7-8)

Bérbe adó ZILAHON

a „TIGRIS-SZ ÁLLODA”

lényegesen átalakítva,

esetleg eladó.

Értekezhetni a tulajdonossal:

Kolozsavart, fapiacz-sar 13. sz.

214. (1-3)

Alapított 1855-ben.

MÜLLER GYULA

(Keresztény mre utóda)

kefe- és ecset-gyára,

Kolozsavart, belszen-utca 14. sz. alath

Van szerencsém a n. é. helybeli és vidéki közönség becses figyelmébe ajánlani

gyártmányaimat,

melyek minőség, jószág és árak tekintetében a külföldi gyártmányokat fölülmúlják és a melyek több országos és iparkiallításán érdem érmekkel lettek kitüntetve.

A székesszérvári országos kiállításon 1878. évi díjnyerő lett kitüntetve.
A Szolnokdobra megyei gazdasági egyetemen 1887. évi díjnyerő lett kitüntetve.
A budapesti országos kiállításon 1885. évi díjnyerő lett kitüntetve.

Nagy raklart tartok minden e szakmába vágó cikkekkel a legfinomabbtól a leggyorsabbig.

Elvállalok mindenemű gépkéfék javítását, avagy újja készítését.

A legjobb románai sertéshől készítek továbbá:
parket-fénykéféket, festő- (Seinpehczék), meszelő- és kenderitisztító-, fodófestő ecseteket, fodrász gömbkéféket, ruhá-, haj- és bárszönykéféket,

mindereket felelősség mellett, tiszta sertéshől.

15. (1-x)

Kivánatra árjegyzéket azonnal küldök.